

Ο Άγιος Νεομάρτυς Αυξέντιος

[/ Αφιέρωματα](#) / [Το Συναξάρι της Πεντηκοστής](#) / [Νεομάρτυρες](#) / [Συναξαριακές μορφές](#)

Μαρτύρησε στην Κωνσταντινούπολη στις 25 Ιανουαρίου 1720

Ο Άγιος Νεομάρτυς Αυξέντιος καταγόταν από την περιοχή της Βελλάς των Ιωαννίνων και ήταν γέννημα ευσεβών Χριστιανών. Σε νεαρή ηλικία πήγε στην Κωνσταντινούπολη και εργαζόταν ως γουναράς. Όμως ο μισόκαλος διάβολος του έβαλε λογισμούς να ζήσει αυτή την πρόσκαιρη ζωή με υλικές απολαύσεις και τον πλάνεσε και, αφήνοντας την τέχνη του, κατατάχθηκε στα βασιλικά καράβια.

Έμεινε εκεί κάποιο χρονικό διάστημα ζώντας άστατα με τους αλλοφύλους συντρόφους του.

Κάποια μέρα συκοφαντήθηκε απ' αυτούς τους ίδιους ότι αρνήθηκε τον Χριστό και έγινε μουσουλμάνος. Επειδή φοβήθηκε μήπως το μάθει ο καπετάνιος του πλοίου, έφυγε κρυφά και πήγε στην Κωνσταντινούπολη, όπου αγόρασε ένα καΐκι με το οποίο εργαζόταν για να ζει. Μετάνιωσε ολόψυχα για τα πρότερα σφάλματά του και μάλιστα φλεγόταν κυριολεκτικά η καρδιά του να μαρτυρήσει για τον Χριστό. Παρακαλούσε δε νύχτα μέρα με δάκρυα τον Θεό να του δείξει κάποιον έμπειρο πνευματικό να εξομολογηθεί τον πόθο του για το μαρτύριο.

Ο Θεός άκουσε τις προσευχές του και κάποια μέρα πέρασε με το καΐκι του τον Σύγκελλο του Πατριαρχείου τον Γρηγόριο, Ξηροποταμηνό μοναχό, στον οποίο εξομολογήθηκε τους λογισμούς του. Ο ευλαβής και έμπειρος πνευματικός αρχικά επήνεσε τον πόθο του, προσπάθησε όμως να τον αποτρέψει μήπως δειλιάσει στα βασανιστήρια και γίνει αρνητής. Τον προέτρεψε να γίνει μοναχός και έτσι να σωθεί.

Ο Άγιος άκουσε σιωπηλά και με ευλάβεια τον πνευματικό, η καρδιά του όμως φλεγόταν από τον πόθο του μαρτυρίου. Συνέχισε να εργάζεται στο καΐκι του, όπου απ' όσα έβγαζε κρατούσε τα απολύτως απαραίτητα για τη συντήρησή του και τα

υπόλοιπα τα έδινε ελεημοσύνη. Ζούσε με νηστεία, αγρυπνία και προσευχή. Συνήθιζε δε να πηγαίνει στον ναό της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής, όπου προσευχόταν όλη τη νύχτα στην Παναγία να τον βοηθήσει να τελειώσει τη ζωή του με μαρτύριο.

Έτσι κάποια μέρα πήγε στο καράβι που υπηρετούσε ναύτης. Οι συνάδελφοί του και άλλοι που τον γνώριζαν όρμησαν πάνω του θυμωμένοι και τον χτυπούσαν. Άλλοι του έλεγαν, πώς εσύ που ήσουν στη θρησκεία μας έγινες πάλι χριστιανός; και τελικά τον οδήγησαν στο δικαστήριο.

Ο Άγιος με πολύ θάρρος έλεγε, εγώ Χριστιανός ήμουν και είμαι και για τον Χριστό μου είμαι έτοιμος να υπομείνω μυριάδες βάσανα. Κάποιος από τους παρισταμένους τον χτύπησε με ένα σίδερο στο πρόσωπο και χύθηκε το δεξί του μάτι, με άλλο χτύπημα στο στόμα έπεσαν δύο από τα δόντια του. Ο μάρτυς τα υπέφερε χωρίς να δειλιάσει και ευχαριστούσε τον Θεό διότι τον αξίωνε να πάσχει για το όνομά Του. Ο δικαστής τον ρώτησε γιατί αρνήθηκε το ισλάμ και επέστρεψε στον χριστιανισμό. Ο Άγιος του απάντησε με πολύ θάρρος, εγώ, δικαστά, ουδέποτε αρνήθηκα τον Χριστό αλλά Τον πιστεύω και Τον ομολογώ ως Θεό παντοδύναμο και δημιουργό του σύμπαντος. Είμαι δε έτοιμος να χύσω το αίμα μου για την πίστη μου και όχι να γίνω τούρκος. Μη γένοιτο.

Μόλις τ' άκουσε ο δικαστής διέταξε θυμωμένος να του δώσουν τριακόσιους ραβδισμούς στα πόδια. Ποτάμι έτρεχε το αίμα από τα νύχια των ποδιών του, εκείνος όμως ο μακάριος ευχαριστούσε τον Θεό και Τον παρακαλούσε να τον ενισχύσει να ολοκληρώσει το μαρτύριό του. Ο δικαστής διέταξε να τον κλείσουν στη φυλακή.

Όταν έμαθε ο πνευματικός του ο Γρηγόριος τα γεγονότα, βρήκε τρόπο να μπει στη φυλακή να τον ανταμώσει. Με τα λόγια του τον ενθάρρυνε στο μαρτύριο ώστε να υπομείνει, να καταισχύσει τον διάβολο και να λάβει τον στέφανο της αθλήσεως. Ο Άγιος ζήτησε να μεταλάβει των Αχράντων Μυστηρίων και πράγματι ο πνευματικός του πατέρας έφερε και του μετέδωσε την Θεία Ευχαριστία.

Μετά από λίγες ημέρες τον οδήγησαν στο δικαστήριο δεμένο με βαριές αλυσίδες σαν κακούργο. Ο Άγιος στεκόταν χαρούμενος λες και ήταν σε κανένα πανηγύρι. Για μια ακόμα φορά, μπροστά στον βεζύρη τώρα, ομολόγησε τον Χριστό. Εγώ Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θέλω να πεθάνω. Δεν αρνούμαι την πίστη μου ακόμη κι αν μου κάνετε μυριάδες βάσανα, γιατί αυτή είναι καλή και αληθινή. Τότε ο βεζύρης θυμωμένος διέταξε να αποκεφαλιστεί.

Τον άρπαξαν αμέσως και τον οδήγησαν στον τόπο της καταδίκης. Εκεί, αφού ο Άγιος προσευχήθηκε για όλους τους ορθόδοξους Χριστιανούς, γονάτισε και ο

δήμιος τον αποκεφάλισε. Ήταν τριάντα ετών.

Τη νύχτα ουράνιο φως κατέβαινε στο μαρτυρικό λείψανο, το οποίο έβλεπαν και Τούρκοι και Ρωμιοί.

Κάποιος ρωμιός άρχοντας που είχε πρόσβαση στο παλάτι ζήτησε το Άγιο λείψανο για ταφή. Αφού το παρέλαβε, το έπλυνε ως άλλος Νικόδημος με διάφορα μύρα και αρώματα και με πολλή ευλάβεια το σήκωσαν οι Χριστιανοί, μαζί με τον Πατριάρχη και άλλους Αρχιερείς και το έφεραν και το ενταφίασαν στην Ι. Μ. Ζωοδόχου Πηγής, όπου συνήθιζε να προσεύχεται αγρυπνώντας.

Στην ανακομιδή των λειψάνων του ξεχύθηκε τόση ευωδία που θαύμαζαν όλοι οι παριστάμενοι. Πλήθος θαυμάτων ακολούθησαν.

Η τιμία κάρα του δωρήθηκε στην Ι. Μ. Ξηροποτάμου του Αγίου Όρους.

<http://bitly.com/19nBJ02>